

T. Alkotmánybíróság

az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. § (1) bekezdése valamint ugyanezen törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Egyrészről az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Ptk. 4:167. §, Ptk. 4:168. §, továbbá a 9/2006. (II. 27.) IM rendelet 2. számú mellékletének 21-es pontja** alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Másrészről az Abtv. 27. § alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Budai Központi Kerületi Bíróságnak az 5. P.XI. 30.758/2015/259. számú, 2018. november 27-i keltű ítéletének, továbbá a Fővárosi Törvényszéknek a 2019. május 30-i keltű 50.Pf.630.639/2019/8. számú ítéletének, valamint a Kúria Pfv.II.21.324/2019/2 szám végzésének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Felperesi anya szülői felügyeleti jog kizárólagos gyakorlása és járulékai iránt 2015. július 14-i keltezéssel keresetet nyújtott be a Budai Központi Kerületi Bíróságon. A felperesi keresettel szemben ellenkérelmet terjesztettem elő, melyben a szülői felügyeleti jogok közös gyakorlásának a fenntartását kértem. A per során, a felperesi kereset benyújtását követő közel egy évvel, a jelenlegi törvényi szabályozás következtében másodlagos jelleggel a szülői felügyeleti jog kizárólagos gyakorlását magam is kértem, mivel viszontkereset hiányában az eljáró bíróság ezt a körülményt a szülői felügyeleti jogomról való lemondásként értékelte volna. Járulékosan a kapcsolattartásnak a hétféle apuka szülői szerepére korlátozó szabályozás helyett, a gyermek neveléséhez, az érzelmi életének, társas kapcsolatainak az arányos fejlődéséhez szükséges, a gyermekek melletti apai jelenlétnek az anyai jelenléttel azonos, illetve közel azonos időtartamú biztosítását, valamint az azonos szülői felügyeleti jogokat biztosító nevelő szülő megjelölésnek mindkét szülőre vonatkozó alkalmazását kértem. Ezzel összefüggésben kért továbbá a szülők közötti hátrányos

282

A BUDAI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG 1.	
ÜGYIRATSZAM	
KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládán / Személyesen / E-mailen / Faxon	
ÉRK.:	2019 NOV 26.
PÉLDÁNY:	1 FELZET:
MELLÉKLET:	4 KÖZTUK:
ÜGYIRATSZAM:	100458/2015
UTÓIRATON:	IV/01953-0/2019
Érkezett:	2019 DEC 07.
Példány:	3 Kezelőiroda:
Melléklet:	

megkülönböztetésre alkalmas, minősítő jellegű, a szülői feladatok ellátását ténylegesen nem tükröző, nevelő szülő vs. kapcsolattartó szülő megjelölés alkalmazásának a mellőzését is.

Mivel a Ptk. 4:167. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alapján az eljáró bíróság csak az egyik szülőt jogosíthatta fel a szülői felügyeleti jogok gyakorlására, ezért annak eldöntése céljából, hogy melyik szülő gyakorolja kizárólagosan a szülői felügyeleti jogokat, továbbá a kapcsolattartás szabályozása céljából az ügyben eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, pszichológus kirendelése útján szakértői bizonyítást rendelt el. Az elkészült szakértői vélemény megállapításainak a jelentős mértékben történő figyelembe vételével a **Budai Központi Kerületi Bíróság az 5. P.XI. 30.758/2015/259. számú, 2018. november 27-i keltű ítélete** a felperesi anyát jogosította fel kizárólagosan a szülői felügyeleti jogok gyakorlására és ezzel összefüggésben kapcsolattartást állapított meg a részemre páros hét csütörtök délutántól a következő hét szerda reggelig.

A másodfokú bíróság jogerős döntése, valamint a Ptk. 4:168. § rendelkezése következtében szülői felügyeleti jogomat nem gyakorolhatom. A Ptk. 4:178. § (1) bekezdése szerint a felperesi anya szülőből gyermekét nevelő szülő, az alperesi apaként pedig a felperessel korábban egyenjogú szülőből kapcsolattartó, a nevelő szülőt segítő szülő lettem.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az ítélet elleni alperesi (és felperesi) fellebbezésre a **Fővárosi Törvényszék a 2019. május 30-i keltű 50.Pf.630.639/2019/8. számú ítélete** az első fokú ítéletet részben megváltoztatta, a kapcsolattartás időtartamát 2 nappal, a korábbi 5,5 napról, 3,5 napra csökkentette, de a felperesi anya kizárólagos szülői felügyeletére vonatkozó döntést helyben hagyta. Az ítéletek törvényességi felülvizsgálata, a jogerős másodfokú ítélet végrehajtásának felfüggesztése, valamint mindezzel összefüggésben Alkotmánybíróság előtti (Abtv. 25. § (1) bekezdésre tekintettel) eljárás megindításának megfontolása váltott elhelyezés, valamint közös szülői felügyelet gyakorlása céljából 2019. szeptember 2-án a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő.

A Kúria Pfv.II.21.324/2019/2 szám végzésével a szülői felügyeleti jog gyakorlásában hozott ítélet felülvizsgálata, a Pfv.II.21.324/2019/4 szám végzésével a jogerős másodfokú ítélet végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmemet elutasította, míg a kapcsolattartás (valamint tartásdíj) tekintetében a Pfv.II.21.324/2019/3 számú végzésével a kérelmem érdemi elbírálását rendelte el.

A Kúria a fent jelzett ügyekre vonatkozó kérelmem tárgyalására a Pfv.II.21.324/2019/6 számú végzésével 2020. május 26. napjára tárgyalást tűzött ki. Az Alkotmánybíróság előtti eljárás megindításával, a Kúria általi megvizsgálásával, esetleges támogatásával kapcsolatosan a Kúria végzései tájékoztatást, megállapítást nem tartalmaznak.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria a felülvizsgálati kérelmemet elutasító fenti számú végzést 2019. szeptember 30-ik napján küldte meg elektronikus úton a jogi képviselőmet ellátó ügyvéd részére. A Kúria végzésének kézhezvételétől számított 60 napon belül terjesztem elő panaszomat, indítványomat.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A fent hivatkozott eljárásokban való érintettségemet az alperesi pozícióm igazolja.

e)/1. Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Abtv. 26.§ (1)

A gyermekek feletti szülői felügyeleti jogot elsődlegesen a felperesi anyával közösen kívántam gyakorolni. A viszontkeresetem, illetve a fellebbezési kérelmem, valamint a felülvizsgálati kérelmem erre is irányult.

Az eljáró bíróságok által alkalmazott Ptk. rendelkezésekre tekintettel a közös szülői felügyeleti jog gyakorlását (véleményem szerint Alaptörvény ellenesen) mindkét szülő bejegyzése hiányában csak az egyik szülő, jelen esetben a felperes gyakorolhatja.

Az első fokú bíróság által a szülői felügyelet gyakorlása tekintetében hozott ítéletének indokolása a **Ptk. 4:167.§. (1) és (2)** bekezdését jelöli meg jogszabályi hivatkozásként.

A Ptk. 4:167.§. (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a különélő szülők megállapodásának hiányában – kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból – a bíróság dönt arról, hogy a szülői felügyeletet melyik szülő gyakorolja.

A (2) bekezdés szerint a bíróság a döntés során azt mérlegeli, hogy a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbbben.

Ugyanakkor a **Ptk. 4:168.§. (1) és (2)** rendelkezései következtében a szülői felügyeleti jogomat nem, illetve csak korlátozott keretek között gyakorolhatom.

Ezen törvényhelyek alkalmazásával a közös szülői felügyelet gyakorlása még akkor sem lehetséges, ha egyébként, mint ahogy jelen esetben a bizonyítási eljárás adataiból megállapításra került, mindkét szülő (felperes alperes) egyaránt alkalmas a gyermekek nevelésére, és mindkét szülő erős, pozitív érzelmekkel kötődik a gyermekeikhez (I. fokú ítélet 10. oldal utolsó bekezdés).

A fent megjelölt jogszabályi rendelkezések alkalmazása a bírói döntést nemcsak érdemben befolyásolta, hanem ezen rendelkezések hiányában nem is indult, nem is indulhatott volna bírósági eljárás. Végeredményben egy alapvetőnek tekintendő emberi jog gyakorlását, az arra való alkalmasság esetén is kizárhatja és ki is zárta a bíróság ítélete a hivatkozott törvényhelyek alkalmazásával.

Az eljáró I. fokú bíróság a Ptk. 4:167.§. (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel bizonyítási eljárást folytatott le, óvodai, iskolai szakembereket keresett, illetve kérdezett meg, valamint igazságügyi szakértőt rendelt ki.

A bíróság a régi Polgári perrendtartásról szóló törvény 177. § (1) bekezdése (az új Pp. 300. § (1) bekezdése) alapján a szükséges szakértelemmel rendelkező szakértő kijelöléséhez az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló a **9/2006. (II. 27.) IM rendelet 2. számú mellékletének 21-es pontját** alkalmazta, és már az első szakértői vizsgálat előtti, majd azt követő tiltakozásaim, és mások (szakképzett) szakértő kirendelésére tett indítványaim ellenére a gyermekemmel kapcsolatos szakkérdések megválaszolásához olyan szakértő kirendelésére került sor, aki gyermekpszichológusi szakértelemmel nem rendelkezett. Mivel a hivatkozott rendelet, a megjelölt rPp. (és az új Pp.) rendelkezéssel ellentétben a szakértelem helyett a felnőtt és a gyermek pszichológusi szakértelem, illetve szakmai képesítést közös szakterületté történő összevonásával 21. pont alatt „klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia” szakterületet határoz meg, lehetővé téve ez által, hogy gyermekpszichológiai szakképzettséggel, szakértelemmel nem rendelkező felnőtt klinikai-szakpszichológus a gyermekpszichológiai kérdések tisztázására szakértői vizsgálatot folytasson le, szakértői véleményt készítsen el. Erre tekintettel a bíróság a szakértő kizárása és más, megfelelő szakértelemmel rendelkező szakértő kirendelésére irányuló kérelmemet figyelmen kívül hagyta, és az általa kirendelt szakértő véleményét jelentős súllyal figyelembe véve hozta meg ítéletét.

E vonatkozásban az első fokú ítélet elleni fellebbezésemben előadottak ellenére a Fővárosi Törvényszék ítéletének indokolása szerint a perbeli szakértő kompetenciájának hiányával kapcsolatos fentiek szerinti (alperesi) okfejtésem megalapozatlan, mert „az a tény, hogy a hivatkozott jogszabály vagylagosan határozza meg a szükséges szakképesítést, nem jelenti azt, hogy az alperesnek sérülnének a tisztességes eljáráshoz való jogai”. A Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy éppen a szakképesítés vagylagos meghatározása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat, mert ez által a pszichológia szakterületen eljáró szakértő a két fajta, felnőtt- és gyermek pszichológusi szakértelem közül jelen esetben csak az egyikkel rendelkezett, de a vagylagos meghatározás következtében ez elegendő volt ahhoz, hogy olyan kérdésekben is eljárjon, ahol a szakképzettsége, szakértelme nem volt meg. Az első fokú bíróság nem gyermek-pszichológust szakember rendelt ki, hanem a felnőtt- és gyermekpszichológia szakterület egyik pszichológusát, aki a vagylagos

meghatározás következtében jelen esetben nem gyermek, hanem felnőtt klinikai szakpszichológus volt.

Megjegyezni kívánom, hogy pszichiáter szakértő esetében jogszerűen a hivatkozott jogszabály nem vagylagosan határozza meg a szükséges szakképesítést, nincs összevont szakterület. A gyermek pszichiátriai szakértői vizsgálatának elrendelése elkülönül az általános (felnőtt) pszichiátriai vizsgálat elrendelésétől, mivel mindegyik önálló szakterületet képez. Ez által valóban a szakértelemmel rendelkező szakértő látja el a bíróság kirendelése alapján a feladatát.

e)/2. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Abtv. 27. §

Gyermekeim feletti szülői felügyeleti jog gyakorlása tekintetében hozott, és a fentiek szerint hivatkozott bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz, tárgyaláshoz való jogomat, mivel az elsőfokú eljárásban kirendelt szakértő nem az egészséges állapotában, hanem a betegsége alatt vizsgálta meg gyermekemet és ez által a gyermekem betegsége alatti lelki-értelmi állapota szerinti szakvélemény készült el. Ez a szakvélemény nem ad és nem is adhat valós képet gyermekem pszichés állapotáról. A kirendelő bíróság által a szakértő feladatának meghatározása értelemszerűen az egészséges, és nem a beteg gyermek tekintetében történt. A szakértőnek nem volt feladata gyermekemnek a beteg állapotában történő pszichológiai vizsgálata. Az eljáró bíróságok a beteg gyermekem pszichés állapotát tükröző, szakértői megállapításokat, válaszokat jelentős mértékben figyelembe vették, döntésüket többek között a szakértői vélemény tartalmával indokolták.

A hivatkozott bírósági döntések sértik továbbá az Alaptörvény XV. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglalt jogaimat is. Az ezen jogaim sérelmére figyelembe vett, illetve figyelmen kívül hagyott, felperesnek a valósnál lényegesen kedvezőbb megítélést szolgáló, ugyanakkor az én lényegesen kedvezőtlenebb megítélésemet lehetővé tevő körülmények jelentős mértékben befolyásolták a jelzett bíróságok hivatkozott döntéseit, azok indokolását. A törvény előtti egyenlőség helyett, a felperes nálamnál egyenlőbb volt. Nem érvényesült a nemek közötti, nők, férfiak közötti egyenlőség sem. A felperesi anya által a sérelmemre elkövetett bűncselekményt nem értékelték, illetve meg sem említették. Ellenkező esetben, az apai részről ennek súlyos következményeivel számolhattam volna. Az eljáró bíróságok a felperesi anya szemszögéből látták és látatták a per során történeteket, miközben erre vonatkozó bizonyítási eljárás nélkül tekintetbe vették a felperes érzéseit, ugyanakkor alperes érzéseit figyelmen kívül hagyták. Ugyan a gyermekeihez való kötődésemet tényként rögzítették, hozzátevé azonban, hogy alperest a perben elsősorban nem gyermekei érdeke, hanem perbeli pozíciójának megerősítése vezette. Mindezt azzal indokolva, hogy a per során

minden esetben (ez két darab folyamatos és egy darab időszakos kapcsolattartási esetet jelentett, de valójában csak 1-1, összesen két darab II. fokú határozat született) megfellebbeztem az I. fokú bíróság döntéseit, míg a felperes csak egyszer fellebbezett. A II. fokú bíróság mindezen által nemcsak a gyermekeim iránti pozitív érzéseimet negligálta, hanem az I. fokú bíróság által hozott ideiglenes intézkedések elleni fellebbezési jogom gyakorlását a perben értékelendő magatartásnak tekintette, és ennek során a hátrányomra értékelte. Azt feltételezve, mintha lenne a gyermekeknek egy alapvető érdeke, hogy az anyjukkal (nem a szüleikkel) minél többet legyenek, és az alperesi apa megfellebbezve a bírósági határozatokat, ezt a jogukat nem akarta biztosítani. Pedig mindössze annyi történt, hogy több időt szerettem volna velük tölteni annál, mint amit az I. fokú bíróság megállapított. Mindennek részletes bemutatását a jelen beadványom 2. pont b) 2 pontja tartalmazza.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Abtv. 26. § (1) vonatkozásában

Alaptörvény XV. cikk (3) bekezdése. A rendelkezés deklarálja a nők és férfiak egyenjogúságát.

Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdés. A rendelkezés szerint a szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

Alaptörvény XXVIII cikk (1) bekezdése. A rendelkezés szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz mindenkinek joga van.

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése. A rendelkezés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Családok védelméről szóló **2011. évi CCXI. törvény 9. §. (3) e)** pontja. A rendelkezés szerint a szülő köteles a gyermeke jogainak érvényesítése érdekében a szükséges intézkedéseket megtenni.

Abtv. 27. § vonatkozásában

Alaptörvény XV. cikk

(1) bekezdése szerint: „A törvény előtt mindenki egyenlő.”

(2) bekezdése szerint: Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, többek között, nem szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése. A rendelkezés szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz mindenkinek joga van.

b)/1. A megsemmisíteni kért jogszabályok, jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességének indokolása

- Az I. fokú bíróság ítéletében megjelölt törvényi hivatkozás (**Ptk. 4:167. § (1)** bekezdés), valamint a **Ptk. 4:168.§** rendelkezései következtében a szülők megegyezése hiányában nincs törvényi garancia szülői felügyeleti jog mindkét szülő általi, egyenjogú közös gyakorlására. Az **Alaptörvény XV. cikk (3) bekezdése** kimondja a nők és férfiak egyenjogúságát, de éppen a családi kapcsolatok, a gyermeknevelés jogviszonyai között, ahol a női és férfi szerepek a leginkább kirajzolódnak, ott a nő-férfi, az anya-apa szülői felügyeleti jogainak gyakorlása terén a hivatkozott törvényhely, és ennek bírósági alkalmazása által sérül az Alaptörvényben rögzített nők és férfiak egyenjogúsága. A Ptk. hivatkozott rendelkezései csak az egyik szülő, vagyis vagy a nő, vagy a férfi számára biztosítja a szülői felügyelet gyakorlásának a jogát, így ezen a területen sérül az **Alaptörvény XV. cikk (3) bekezdése** szerinti alapjog.
- Az egyik szülő szülői felügyelet gyakorlási jogának a bíróság általi megszűnését eredményező jogerős ítélet ellentétes az **Alaptörvény XVI. cikk (2)** bekezdésével. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése szerint a szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést. A nevelés megválasztásához a szülő számára jogi feltételként szülői felügyeleti jog gyakorlása, valamint a nevelt gyermekkel való együttes időtöltéshez való jog szükséges. Az Alaptörvényben foglaltakkal ellentétben a gyermekeim nevelése megválasztásának szülői joga az első fokú és a másodfokú bírósági eljárásban a **Ptk. 4:167.** alkalmazásával, a Fővárosi Törvényszék jogerős ítélete által megszűnt, illetve jelentős mértékben korlátozódott. A **Ptk. 4:168. § (1)** bekezdésében foglaltakra tekintettel nevelő-gondozó szülőből kapcsolattartó szülővé váltam. Az ítélet szerint a nevelési-tanulási időszakban (szeptember 1 és június 15 között) a felperesi anya háromszor annyi időt tölthet a gyermekekkel, mint én. Ennek következményeként nem tudom a gyermekeimnek adandó nevelést megválasztani, nevelési jogaimat érvényesíteni. Nevelő-gondozó szülőből kapcsolattartó szülővel váltam annak minden, fentiekben is jelzett jogi következményével, hátrányával együtt. Az Alaptörvénnyel ellentétesen a **Ptk. 4:167. §** rendelkezései, valamint az ezeket alkalmazó bírói gyakorlat a szülők között a jogok gyakorlása tekintetében egymás kizárására irányuló versenyhelyzetet hoznak létre, melynek alapján a bíróság a peres eljárásban a felek közül a gyermekek fejlődésének biztosítására relatíve alkalmasabb szülőt keresi. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a másik szülő, jelen esetben az alperes, alkalmatlan lenne a szülői, nevelési jogai gyakorlására, mint ahogy az alperes nevelési alkalmasságát a szakértői véleményre hivatkozva a bíróság meg is állapította.

A hivatkozott Ptk. rendelkezések, valamint az ezek alapján született jogerős ítélet a szülői felügyeleti jogom elvonásával és ezzel együtt a gyermekeimmel tölthető időnek a jelentős csökkentésével, annak kapcsolattartási időre való lefokozásával jelentős korlátokat állított a gyermekeimnek adandó nevelés megválasztása elé, akadályozva ezzel szülői „Alapjogaim” gyakorlását a gyermekeim nevelése terén.

- Az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése szerint „**Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

A tisztességes tárgyalás, illetve eljárás lefolytatását elsődlegesen a vonatkozó eljárási törvény következetes alkalmazása biztosíthatja. A perem kezdetekor hatályos régi Polgári perrendtartásról szóló törvény 177. § (1) bekezdése (az új Pp. 300. § (1) bekezdése) alapján a szükséges szakértelemmel rendelkező szakértő kijelöléséhez az első fokú bíróság az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló a **9/2006. (II. 27.) IM rendelet 2. számú mellékletének 21-es pontját** alkalmazta, és tiltakozásom és más (szakértelemmel rendelkező) szakértő kirendelése iránti kérelmem ellenére a gyermekemmel kapcsolatos szakkérdések megválaszolásában olyan szakértő járt el, aki gyermekpszichológusi szakértelemmel nem rendelkezett. Mivel a hivatkozott rendelet, a megjelölt rPp. (és az új Pp.) rendelkezéssel ellentétben, a szakértelem helyett a felnőtt és a gyermek pszichológusi szakértelemnek egy közös területre való összevonásával, a rendelet 21. pontja alatt klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia közös szakterületét határozza meg, lehetővé téve ez által, hogy gyermekpszichológiai szakvégtzettséggel, szakértelemmel nem rendelkező felnőtt klinikai-szakpszichológus a gyermekpszichológiai kérdések tisztázására szakértői vizsgálatot folytasson le, szakértői véleményt készítsen el. Erre tekintettel a bíróság a szakértő kizárása és más, megfelelő szakértelemmel rendelkező szakértő kirendelésére irányuló kérelmemet figyelmen kívül hagyta, és az általa kirendelt szakértő véleményét jelentős súllyal figyelembe véve hozta meg ítéletét.

E vonatkozásban az első fokú ítélet elleni fellebbezésemben előadottakra tekintettel a Fővárosi Törvényszék ítéletének indokolása szerint a perbeli szakértő kompetenciájának hiányával kapcsolatos (alperesi) okfejtésem megalapozatlan, mert „az a tény, hogy a hivatkozott jogszabály vagylagosan határozza meg a szükséges szakképesítést, nem jelenti azt, hogy az alperesnek sérülnének a tisztességes eljáráshoz való jogai”. A Törvényszék a hivatkozott rendelet alapján kijelölt szakértő véleményét figyelembe véve döntött a szülői felügyelet (valamint a kapcsolattartás) kérdésében.

Megjegyezni kívánom, hogy a hivatkozott rendelet 2-es mellékletének 21-es pontja minden olyan perben alkalmazásra kerül, ahol pszichológus szakértőt rendel ki a bíróság.

A szakértő szakmai ismereteivel, tevékenységével, munkájának eredményével, pontosabban sorozatos hiányosságaival és tévedéseivel összefüggésben több alkalommal is felhívtam az első fokon eljáró bíróságot, és ezzel együtt a felperes figyelmét arra, hogy a szakértő nem gyermek, hanem felnőtt klinikai szakpszichológus végzettségű, büntető ügyekben a gyanúsítottak, vádlottak, kényszergyógykezeltek,

szabadságvesztésre ítélték vizsgálatára szakosodott szakember. A szakértői vizsgálat megkezdődése előtt (a 2016. január 18-i kérelmemben), hivatkozva az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló **a 9/2006. (II. 27.) IM rendelet 2. számú mellékletének 21-es pontjára**, előadtam, hogy álláspontom szerint [REDACTED] igazságügyi szakértő a kellő gyermekpszichológusi szakmai képzés hiányában nem rendelkezik azzal a szakértelemmel, amely szükséges a gyermekemmel kapcsolatos mindazon szakkérdés megválaszolásához illetve megítéléséhez, amelyekhez a bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 177. § (1) bekezdésére tekintettel a szakértőt kirendelte.

Mivel a miniszteri rendelet által használt fogalom (a szakértői szakterület) nem azonos a szakértelem fogalmával, ezért úgy gondolom, hogy a törvény, mint magasabb szintű jogszabály által alkalmazott „szakértelem” megjelölés elsőbbséget élvez a rendelet által alkalmazott „szakterület” megjelöléssel szemben. A bíróság ugyanannak a szakértőnek az első kirendelésekor a 4 és fél éves, második kirendelésekor a 6 éves gyermekem vizsgálatát rendelte el. Úgy vélem, hogy ezekhez a vizsgálatokhoz elengedhetetlenül szükséges lett volna, hogy a szakértő rendelkezzen gyermekpszichológusi szakvizsgálóval, szakértelemmel. A bíróság csak a rendelet szerinti fogalmakat vette figyelembe és a szükséges szakértelem meglétének a vizsgálata helyett csak azt ellenőrizte, hogy a rendelet szerinti szakterületről „érkezzen” a szakértő. A rendelet azonban azt a látszatot kelti, mintha az általa körülírt szakterület valamennyi szakértője azonos szakmai képzettséggel szakértelemmel rendelkezne.

A hivatkozott rendelet mellékletének vonatkozó részletei:

2. számú melléklet a 9/2006. (II. 27.) IM rendelethez

Igazságügyi szakértői szakterületek és az azokhoz kapcsolódó képesítési feltételek az orvosi, továbbá egyes pszichológiai és biológiai területeken

Szakterület megnevezése	Képesítési feltétel
1. aneszteziológia és intenzív terápia	általános orvos és aneszteziológiai és intenzív terápia szakvizsga
11. gyermek- és ifjúsági pszichiátria	általános orvos és gyermek- és ifjúsági pszichiátria szakvizsga
18. igazságügyi pszichiátria	általános orvos és igazságügyi pszichiátria (igazságügyi elmeorvostan) szakvizsga
21. klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek	a) okleveles pszichológus és klinikai és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológia vagy b) okleveles pszichológus és klinikai és mentálhigiéniai gyermek és ifjúsági szakpszichológia

A melléklet szerint a pszichiátriai vizsgálatok elvégzése, szakvélemény készítése során a szakterület megjelölése a szakértelmet feltételező szakmai végzettség alapján történt. Vagyis a két szakmai (gyermek, illetve a felnőtt) terület szétválasztása a szakmai ismeretek alapján megtörtént, míg a pszichológia szakterület egységesen (felnőtt és gyermek) került meghatározásra. Így a rendelet és az azt alkalmazó bírósági kirendelés alapján gyermek vizsgálatát, szakértői véleményezését szakmai végzettséget igazoló szakvizsga hiányában elvégezheti felnőtt szakpszichológus is, mint ahogy az jelen esetben 2 alkalommal is történt.

Ennek a **9/2006. (II. 27.) IM rendeletnek**, illetve mellékletének a pszichológiai szakértői vizsgálatok vonatkozásában történő alkalmazása kizárta, hogy jogaim tisztességes eljárásban, tisztességes tárgyaláson az rPp. rendelkezéseinek megfelelően kerüljenek elbírálásra. A hivatkozott IM rendelet alkalmazása, a gyermekemnek gyermek szakpszichológus helyett felnőtt szakpszichológus általi vizsgálata és véleményezése a gyermeki jogait is sértette.

Megjegyezni kívánom, hogy a gyermekem jogai abban a tekintetben is sérültek, hogy a szakértői vizsgálatra gyermekem beteg állapotában került sor. Okkal feltételezhető, hogy ez a felperesi anya által a szakértő számára nem közölt körülmény egy gyermekpszichológus előtt az erre vonatkozó közlés hiányában sem maradt volna rejtve, és egy másik alkalommal, a gyermek egészséges állapotában került volna sor a valós eredményeket tükröző szakértői vizsgálatra, és annak alapján gyermekem egészséges mentális állapotát tükröző szakértői válaszokra.

Mind az első, mind a másodfokú bíróság figyelmét felhívtam arra, és a T. Alkotmánybíróság figyelmébe is szeretném ajánlani, hogy **a szakértői kamarától kapott tájékoztatás szerint a felnőtt és a gyermekklinikai szakpszichológus között a szakmai ismeretek vonatkozásában 20%-os eltérés van.** Ez a különbség úgy gondolom elég nagy ahhoz, hogy a szakvélemény bizonyító erejéhez szükséges bizalmat megingassa, a szakértőtől elvárható magas színvonalú szakértelem tekintetében kételyeket ébresszen, és az ítélet e vonatkozásban tett hivatkozásait aggályossá tegye, és kételyeket ébresszen a tárgyalás és az eljárás tisztességes lefolytatásával kapcsolatosan.

- **Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7)** bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.

A gyermekeim nevelésének megválasztását biztosító szülői felügyeleti jogom gyakorlásának megszüntetése tekintetében sem hatósági, sem bírósági eljárás nem indult, bizonyítási eljárás lefolytatására nem került sor.

Mivel a gyermekeknek mindkét szülőjére szükségük van, hogy mindkét szülő nevelői, nevelési hatása érvényesülhessen, ezért elsődlegesen a szülői felügyeleti jogokat a felperessel közösen kívántam gyakorolni, mivel a felperes szülői felügyeleti joga, ha azt nem kizárólagosan gyakorolja, akkor nem sérti az én ugyanezen jogomat.

A szülői felügyeleti jogom megvonásáról a bíróság nem rendelkezett, e vonatkozásban ítélet nem született. A Ptk. 4:167. § alkalmazásával hozott ítélet a felperesi anyát jogosította fel a szülői felügyeleti jogok (nevelési-gondozási jogok) kizárólagos gyakorlására, de a szülői felügyeleti jogomat a Ptk. 4:168. §. rendelkezése értelmében nem gyakorolhatom. Ezt a jogomat nem bírósági határozat, hanem jogszabályi rendelkezés vonta el. Megtartása, visszaállítása érdekében önálló jogorvoslati eljárást nem, csak más személy ugyanezen jogának az elvétele árán indíthattam, illetve indíthatok.

A törvényi rendelkezés, valamint a bírói gyakorlat alapján. a bíróság azt mérlegelte, hogy a gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbben. Vagyis az Alaptörvényben biztosított nevelési jogot a bíróság döntésére tekintettel a hivatkozott törvényhely alapján akkor is csak az egyik szülő gyakorolhatja, ha a másik, szülő, mint ahogy az a jelen esetben is történt, alkalmas a gyermekek nevelésére, az Alaptörvény szerinti nevelési jogainak a gyakorlására.

A bíróságok döntése az által, hogy csak az egyik felet (jelen esetben a felperest) jogosítja, jogosíthatta fel kizárólagosan a szülői felügyeleti jogok gyakorlására, megsérti, megsértette a másik szülőnek (jelen esetben alperesnek) az Alaptörvény szerinti szülői felügyeleti, nevelési jogait. Mindezen által a hivatkozott bírósági perekben a saját szülői-nevelési jogaimat ért sérelemmel szemben jogorvoslattal nem élhettem. Csak a másik szülő felügyeleti jogának az elvétele által vagyok jogosult szülői felügyeleti jogom gyakorlására, illetve visszaállítására.

A bíróság által alkalmazott Ptk. 4:167 §. és 4:168. § az Alaptörvény hivatkozott XXVIII. cikk (7) bekezdésével ellentétesen kizárja olyan bírósági döntés megszületését, amellyel szemben önálló jogorvoslattal élhetek az én gyermeknevelési jogom és jogos érdekem sérelme miatt. A szülői-nevelési jogaim érvényesítéséhez arra kényszerít, hogy a másik szülő nevelési jogának megsértése (kizárása, korlátozása) érdekében járjak el, mivel csak az egyik szülő (itt a felperes) szülői felügyeleti jogának, szülői nevelési jogának a bíróság általi kizárásával szerezhetem meg, illetve kaphatom vissza a neveléshez, a szülői felügyelet gyakorlásához való jogomat. Az első fokú ítélet elleni jogorvoslatom a Ptk. hivatkozott rendelkezései következtében csak a másik szülő szülői felügyeleti jogának a megszüntetését eredményezhetően a szülői felügyeleti jogom kizárólagos gyakorlására irányulhatott, de nem irányulhatott a szülői felügyeleti jogomat ért sérelem visszaállítására. Azt explicit módon nem is vonták meg azt, csak a Ptk. 4:168. § alapján megvonódott.

- **A Ptk. 4:167 §. valamint 4:168. §** alkalmazása az Alaptörvényben nevesített sarkalatos törvények közül, a családok védelméről szóló **2011. évi CCXI. törvény** (Sarkalatos törvény) egyes rendelkezéseivel is ellentétes. A törvény **9. §. (3) e) pont** szerint a szülő köteles a gyermeke jogainak érvényesítése érdekében a szükséges intézkedéseket megtenni. A szülő számára a gyermeke jogainak érvényesítés érdekében történő intézkedéshez a gyermeke feletti szülői felügyeleti jog gyakorlása elengedhetetlen jogi kellék. Ennek hiányában jogszerűen intézkedni nem tud, mert a fenti Sarkalatos törvény hivatkozott rendelkezésével ellentétben az ítélet indokolása szerinti **Ptk. 4: 167. §, valamint 4:168. §** alapján csak a szülői felügyeleti jog gyakorlására a bíróság által kijelölt szülő tudja gyakorolni azt a jogát, hogy a gyermeke jogainak érvényesítése érdekében a szükséges intézkedéseket megtegye.

b)/2. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Alaptörvény XV. cikk

(1) bekezdése szerint: „A törvény előtt mindenki egyenlő.”

(2) bekezdése szerint: Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, többek között, nem szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése. A rendelkezés szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz mindenkinek joga van.

1. Az I. és a II. fokú Bíróság a peres felek között a törvény előtti egyenlőségnek, a fegyveregyenlőségnek, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, nemek közötti megkülönböztetés tilalmának, a tisztességes eljárásnak, tárgyalásnak jogelvét az alábbiak szerint megsértve hozott érdemi döntést.
 - A Pesti Központi Kerületi Bíróság által hozott, a felperesnek a családon belüli erőszak alkalmazására vonatkozó, velem szemben a gyermekek jelenlétében elkövetett könnyű testi sértés vétségében való bűnösségét megállapító ítéletét a hivatkozott I. fokú ítélet indokolása tényként megemlítette ugyan, de az I. fokon eljáró bíróság az ítéletének a meghozatala során nem értékelte azt felperes gyermeknevelési alkalmassága, gyermekekhez fűződő érzelmi kapcsolata tekintetében. Az I. fokú ítélet elleni fellebbezésemben az ezt kifogásoló indokaim ellenére a II. fokú bíróság ítélete nemhogy nem értékelte, hanem iratellenesen már meg sem említette a felperes bűnösségét megállapító PKKB ítéletet.
 - Az I. fokú bíróság a gyermeknevelésre való alkalmasságomat negatívan érintő tényként értékelte a 9. kerületi Gyámhatóság előtti kapcsolattartás pótlása iránti eljárásban hozott, nem jogerős, általam megfellebbezett határozatok indoklásainak utalásait, miszerint a beteg Vincét a kapcsolattartás időpontjában nem vettem át a felperestől, a gyermek gondozásától elzárkóztam. Ezzel összefüggésben a II. fokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a Budapest Főváros Kormányhivatalának, mint II. fokú Gyámhatóságnak az I. fokú Gyámhatóság határozatának indokolását megváltoztató határozatainak (2 db) a megállapításait, melyek a gyermekem átvételének, vagyis a kapcsolattartásomnak elmaradásában a felróhatóságot kizárta, egyúttal a felperesnek a

kapcsolattartás pótlását elutasító magatartását a gyermek fejlődését veszélyeztető magatartásnak minősítette.

- A II. fokú bíróság ítélete felperest olyan áldozatként mutatja be, aki nem tudta magát kivonni alperesnek az őt korlátozó hatása alól.
A másodfokú ítélet szerint „a felperes nem tudta kivonni magát az alperesi hatás alól, amellyel korlátozni kívánta a felperes és a gyermekek találkozását a felperes szüleivel, ezért, továbbá a gyermekek jelenlétében zajló viták elkerülése érdekében költözött el a saját lakásából”. A bíróság megállapítása sérti a tisztességes eljárás, a törvény előtti egyenlőség (fegyveregyenlőség) szabályait. A II. fokú bíróság megállapításai kizárólag a felperes érzéseit tartalmazó felperesi beadványokra épül, de e vonatkozásban a bíróság a feleket nem hallgatta meg, nem tisztázta, hogy milyen gyakorisággal szeretett volna felperes a gyerekekkel a szüleikhez látogatni, mire irányuló, milyen alperesi hatás alól nem tudta kivonni magát felperes. Mindkét szakértői vélemény megállapításokat tett felperes befolyásolhatóságáról, személyiségének alacsony szinten való differenciálatlanságáról. A II. fokú bíróság tényként állapította meg ugyan, hogy felperes nem tudta az alperes, vagyis más személy hatása alól kivonni magát, de az ítélet megállapításával ellentétben ez a hatás nem az alperesnek, hanem a felperes szüleinek a hatása volt. Felperesnek az önálló, saját családi élet megvalósítása, megélése helyett fontosabb volt, hogy a szüleivel éljen. E vonatkozásban felhívtam az I. fokú bíróság figyelmét arra a körülményre, hogy felperes az élettársi kapcsolatunk előtt, illetve annak lezárulását követően a szüleivel, és csak a szüleivel lakott. Velem való kapcsolatán kívül mással kapcsolata nem volt. Kapcsolatunk fennállása során, de még a gyermekvállalásra vonatkozó közös döntésünk meghozatala előtt is arra törekedett, hogy a szüleivel maradjon. Kapcsolatunk ellenére nem is akart elköltözni tőlük. Felperes csak a kérésemre, a kapcsolatunk folytatása érdekében szánta rá magát erre, de a szüleinek a hatása és nyomásgyakorlása (zsarolása) következtében, valamint az általa elkövetett (a fentiekben hivatkozott) további agresszív magatartás, bűncselekmény megelőzése érdekében visszaköltözött hozzájuk, a korábbi lakóhelyére.
- A II. fokú bíróság ezen túlmenően azt róta a terhemre, hogy a felperessel nem tudtam megegyezni kisfiamnak a már előzőekben hivatkozott óvodaválasztása ügyében. Vagyis a II. fokú bíróság álláspontja szerint, amennyiben én, mint alperes nem fogadtam el a felperesi anya javaslatát, akkor én nem tudok megegyezni. Amennyiben azonban a felperes nem fogadta el az én javaslatomat – mint ahogy

jelen esetben is történt – azt a bíróság nem értékelte, nem is említette. Mindezekből adódik, hogy a II. fokú bíróság álláspontja szerint abban az esetben együttműködő az alperesi apa, ha elfogadja a felperesi anya javaslatát. A másodfokú bíróság álláspontjából következően a felperesi anyának nem kell együttműködnie, elegendő meghatároznia, hogy az alperesi apa mit tegyen, és amennyiben annak az apa nem tesz eleget – mert nem tartja jó döntésnek – ez esetben az alperes nem mutat megfelelő együttműködést.

2. A peremben eljáró bíróságok a bizonyítási eljárás, szakértői bizonyítás során is megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat, és a jogaim sérelmével született szakértői véleményt az ítéletük meghozatalánál jelentős mértékben figyelembe vették.

- Az első fokú bíróság előtti szakértői bizonyítás során a [REDACTED] gyermekem tekintetében végzett (2016. januári) szakértői vizsgálat egyik, az érzelmi kötődést és annak szintjét jelző teszt (két ház, két hajó) vizsgálati eredményének elmaradt szakértői kiértékelése következtében egy olyan szakértői vélemény (értékelés és válasz) született, mely által a 2016. február 22-i keltű szakvélemény alkalmatlanná vált a perben jelentős ténynek, a szülőkhöz való kötődésnek és annak mértékének a valós megállapítására.

A hiányos szakvélemény kiegészítésére tett indítványaim ellenére a szakértő a hiányt nem pótolta, a szakértőnek a bíróság általi idézésére, meghallgatására nem került sor. A szakvélemény felülvizsgálását, felülvizsgálatát a bíróság nem rendelte el.

A felülvizsgálat helyett az első fokú bíróság a szakértő újbóli kirendelését kifogásoló, és másik szakértő kirendelését indítványozó beadványomban foglaltak ellenére ismét a korábban eljárt szakértő kirendeléséről döntött kiegészítő szakértői vizsgálat, valójában új szakértői vélemény készítése céljából.

[REDACTED] gyermekem feletti szülői felügyeleti jog és kapcsolattartás tekintetében az I. fokú bíróság által elrendelt kiegészítő (második) szakértői vizsgálat tisztességes lefolytatásával, érvényességével szemben súlyos törvényességi, etikai aggályok merültek fel. A bíróság értelemszerűen fizikailag és mentálisan egészséges állapotú felnőtt és gyermek (vizsgálati alanyok) vonatkozásában rendelt el szakértői vizsgálatot. A szakértőnek megválaszolandó kérdéseket is értelemszerűen az egészséges állapotukban lévő vizsgálati alanyokkal kapcsolatosan fogalmazta meg. A 6 éves két hónapos gyermekem a 2017. október 26-i délelőtti szakértői vizsgálatkor a gyermekorvos által igazoltan beteg volt (a betegségét tanúsító orvosi igazolás csatolásra került). Ennek ellenére a felperes a beteg gyermeket elvitte a szakértői vizsgálatra, és a szakértő a vizsgálatot a beteg gyermekem lefolytatta. A vizsgálat során a szakértő észlelte, és meg is állapította a szakvéleményében, hogy a gyerek bágyadt volt. A szakértőnek indokolt lett volna a vizsgáló helyiség előtt várakozó anyát a gyermek bágyadtságának hátteréről megkérdezni. Az a

körülmény, hogy a betegség gyermekem lelki, mentális és fizikális állapotában az egészséges állapotához képest milyen változásokat okozott, azt a szakértő a vizsgálat során nem vizsgálta, és nem is tudott e vonatkozásban megállapításokat tenni. egyrészt azért, mert a gyermeket egészséges állapotában a szakértő nem vizsgálta, másrészt a szakértő szakértelme ezt nem tette lehetővé, mivel nem gyermekorvos, nem is orvos, és nem is gyermekpszichológus, hanem felnőtt klinikai szakpszichológus, és csak a jelen beadványomban korábban hivatkozott miniszteri (IM) rendelkezés folytán végezhetett gyermekpszichológiai szakértői vizsgálatot

A perben felhasználható releváns, a gyermek vizsgálatkori tényleges mentális, pszichikai állapotát tükröző eredményt és válaszokat egészséges gyermek vizsgálata adhat.

Mikor gyermekemnek a szakértői vizsgálatkori betegségéről értesültem, még a szakértői vélemény 2018. február 29-i elkészültét megelőzően a 129. sorszámú, 2017. december 15-i beadványomban tájékoztattam az I. fokú bíróságot a szakértői vizsgálat körülményeiről, gyermekem vizsgálat alatti betegségéről.

A szakértői véleményre adott 2018. április 5-i észrevételeimben felhívtam a bíróság figyelmét, hogy a vizsgált személynek (a lányom) a vizsgálat alatti betegsége a vizsgálati eredmények jogoszerű felhasználását akadályozza.

Álláspontom szerint a vizsgálat eredményei általánosságban, gyermekem sorsát évekre meghatározó döntés kialakítására nem alkalmasak. A perbeli kiegészítő szakvélemény gyermekem vonatkozásában egy kivételes helyzetre, a beteg gyermekem lelki-mentális állapotára vonatkoznak. Ezért a vizsgálat eredményei alapján készült szakvélemény alkalmatlan egy egészséges gyermek tekintetében feltett kérdések megválaszolására, a bíróság döntésének a kialakítására. Megítélésem szerint a beteg, legyen az felnőtt, vagy gyermek, de a gyermek még fokozottabban ki van téve a környezet, a körülmények befolyásoló hatásainak. Úgy gondolom, hogy ennek okán sem tekinthető tényszerűnek, valósnak a szakértői vélemény. Gyermekem esetében olyan szakértői vizsgálat megállapításai alapján hozott ítéletet az I. fokú bíróság, amely a betegsége alatt mutatott személyiségjegyeit, érzéseit, gondolatait tükrözik.

Az I. fokú bíróság a szakértői véleménnyel szembeni aggályokat figyelmen kívül hagyva, a szakértőnek a gyermekemmel kapcsolatos megállapításaira hivatkozva döntött a szülői felügyelet kérdésében.

Minderre tekintettel az I. fok ítélet elleni fellebbezésemben az ítélet hatályon kívül helyezését, új szakvélemény készítése céljából új eljárás lefolytatását kértem.

A Fővárosi Törvényszék megalapozatlannak ítélte az ez irányú kérelmemet. Indokolása szerint az arra történő hivatkozásom, hogy Júlia bágyadt volt a szakértői vizsgálatkor, súlytalan. Azzal viszont, hogy elsősorban arra

hivatkoztam, hogy [REDACTED] gyermekorvos által igazoltan beteg volt, még csak nem is említi az ítélet indokolása.

A Kúriánál a szülői felügyeleti jog gyakorlása, valamint a kapcsolattartás szabályozása tekintetében benyújtott felülvizsgálati kérelmem indokai között elsőnek a kiegészítő (második) szakértői vizsgálat lefolytatásának a tisztességes eljárást sértő körülményeit jelöltem meg. **A Kúria Pfv.II.21.324/2019/2 szám végzésével a szülői felügyeleti jog gyakorlásában hozott ítélet felülvizsgálata, a Pfv.II.21.324/2019/4 szám végzésével a jogerős másodfokú ítélet végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmemet elutasította. A kapcsolattartás (valamint tartásdíj) tekintetében a Pfv.II.21.324/2019/3 számú végzésével a kérelmem érdemi elbírálását rendelte el.**

E vonatkozásban megjegyezni kívánom, hogy amennyiben a Kúria a kérelmemmel egyezően a kiegészítő szakértői vizsgálat megismétlését rendelné el a törvénysértő, a tisztességes eljárás való jogot sértő lefolytatása miatt, akkor annak eredménye befolyással lehet nemcsak a kapcsolattartás szabályozására, hanem a szülői felügyelet gyakorlásának rendezésére is.

A Kúria a fent jelzett ügyekre vonatkozó kérelmem tárgyalására a Pfv.II.21.324/2019/6 számú végzésével 2020. május 26. napjára tárgyalást tűzött ki.

A jelzett szakértői vizsgálat, és annak eredményeként készült szakvélemény etikai és jogi szempontból is aggályos. A per során történt alkalmazása sérti a tisztességes eljárással szembeni törvényi elvárásokat, a bizonyítási eljárást, a szakértői vizsgálat lefolytatásának törvényes garanciáit. Sérti továbbá a gyermeki jogokat érdekeket.

Gyermekeknél, [REDACTED] a felette való szülői felügyeleti jogok gyakorlása, és a szüleivel való kapcsolattartásának rendezése tárgyában folyó bírósági eljárásban törvényes joga és érdeke, hogy az egészséges, és nem a beteg állapotában készült szakvélemény alapján szülessen döntés.

A vizsgálat eredményei egy kivételes helyzetre, a beteg gyermekem lelki életére vonatkoznak. Ezért a vizsgálat eredményei alapján készült szakvélemény alkalmatlan egy egészséges gyermek tekintetében feltett és vizsgálandó kérdések megválaszolására. [REDACTED] esetében olyan szakértői vizsgálat megállapításai alapján hozott ítéletet az I. és a II. fokú bíróság, amely a betegsége alatt mutatott személyiségjegyeit, érzéseit, gondolatait tükrözik.

A szakvéleménnyel kapcsolatos részletes észrevételeimet az I. fokú eljárásban csatolt 153-as sorszámú (2018. április 5-i) beadványom tartalmazza.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jelen beadványom 1)b pontjában jelzettek szerint a jogerős másodfokú ítélet végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmemet a Pfv.II.21.324/2019/4 szám végzésével a Kúria elutasította. E tárgyban újabb kérelmet nem terjesztettem elő.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az alkotmányjogi panasz eljárás során jogi képviselet nélkül járok el.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.

d) Mellékletek:

Budai Központi Kerületi Bíróság 5. P.XI. 30.758/2015/259. számú ítélete

Fővárosi Törvényszék 50.Pf.630.639/2019/8. számú ítélete

Kúria Pfv.II.21.324/2019/2 számú végzése

Kúria Pfv.II.21.324/2019/3 számú végzése

Budapest, 2019. november 26.

Tisztelettel:

